

P O R T I A Catonis Vticensis filia, vxórque Bruti fuit: hæc accepta viri mortē, cū ipsa quoq; mori statuisset, nec diu superesse viro quem tantopere diligebat, nemo amicorum assentiebatur: quinimo diligenti cura cū id prohiberent, hæc ex igne ardentēs prunas corripuens, in os sibi coniecit, deinde os, diēmq; clausit. Plutar. in vita Bruti. Vale. li. 3. & 4. ca. 2. & 6. Appi. li. 15. De hac sic scribit Martialis, li. Epigrammatum primo:

*Coniugis audisset fatum cū Portia Bruti,
Et subtracta sibi quæreret arma dolor:
Nondum scitis (ait) mortem non posse negari:
Credideram satis hoc vos docuisse patrem.
Dixit, & ardentes auido bibit ore fauillas:
Inunc, & ferrum, turba molesta, nega.*

M A R T I A, Catonis filia minor fuit, quæ cū interrogaretur, cur de mortuo marito priore, alteri non nuberet, respondit se non inuenire virum qui se magis vellet quàm sua. quo responso ostendit diuitias magis in vxoribus eligi solere quàm pudicitiam. Quæsitum est iterum ab ea quis esset illi extremus dies lugendi mariti: is (respondit hæc) qui & extremus vitæ dies mihi erit. Vide Eras. Apoph. li. 8.